

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Roch

SSN Stanisław Stankiewicz

w sprawie **J. S. (S.)**

skazanego z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 11 września 2025 r.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich z 6 grudnia 2024 r.,

sygn. akt II K 615/24

uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Strzelcach Opolskich.

Adam Roch

Małgorzata Bednarek

Stanisław Stankiewicz

UZASADNIENIE

J.S. został oskarżony o popełnienie przestępstw z art. 56 ust.
3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 190 a § 1 k.k.

w zw. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a także czterech przestępstw z art. 180 a § 1 k.k.

Prokurator na podstawie art. 335 § 2 k.p.k. dołączył do aktu oskarżenia wnioszek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie uzgodnionych z J.S. kar i środków karnych: za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 70 ust. 4 a k.k. i art. 70 ust. 2 wskazanej ustawy odpowiednio świadczenia pieniężnego w kwocie 15 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej oraz przepadku dowodów rzeczowych, za 4 czyny z art. 180 a k.k. kary 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, za czyn z art. 190 a § 1 k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k. kary 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej J.T. i orzeczenie kary łącznej w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności.

Na posiedzeniu przed Sądem Rejonowym w Strzelcach Opolskich poprzedzającym wydanie wyroku, pokrzywdzona J. T. wyraziła zgodę na wydanie wyroku w treści zaproponowanej we wniosku prokuratora, wnosząc jednak dodatkowo o orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci „zakazu zbliżania się do niej i kontaktowania się „na okres przynajmniej jednego roku”.

Prokurator zmodyfikował wcześniejsze uzgodnienia, wnosząc o orzeczenie wobec J. S. środka karnego w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzoną w jakiegokolwiek formie oraz zakazu zbliżania się do niej na odległość mniejszą niż 100 metrów na okres 2 lat oraz zakazu zbliżania się do miejsca zamieszkania. Na treść zmodyfikowanego wniosku prokuratora wyrazili zgodę oskarżony i jego obrońca.

Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich na podstawie art. 335 § 2 k.p.k. i art. 343 § 6 k.p.k. uwzględnił wniosek prokuratora i wyrokiem z 6 grudnia 2024 r., sygn. akt II K 615/24 uznał J. S. winnym zarzucanych mu czynów i wymierzył mu: za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzekając na podstawie art. 70 ust. 4 a k.k. i art. 70 ust. 2 ww. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii odpowiednio świadczenie pieniężne w kwocie

15.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej oraz przepadek dowodów rzeczowych.

Za cztery czyny z art. 180 a k.k. zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył skazanemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat oraz za czyn z art. 190 a § 1 k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k. karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, zakaz kontaktowania się we wszelkiej formie z pokrzywdzoną J. T. , zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość mniejszą niż 100 m. oraz do miejsca jej zamieszkania, a nadto obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej. W oparciu o przepis art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. i 91 § 2 k.k. sąd *meriti* orzekł wobec J. S. karę łączną w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności.

W sprawie nie został wniesiony środek zaskarżenia i co za tym idzie wyrok uprawomocnił się 31 stycznia 2025 r. bez przeprowadzenia postępowania apelacyjnego.

Kasację od wyroku 8 lipca 2025 r. wniósł Prokurator Generalny, zaskarżając go w całości na niekorzyść skazanego.

Prokurator Generalny zarzucił rozstrzygnięciu: rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 6 i § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wadliwego, gdyż niezawierającego postulatów orzeczenia wobec oskarżonego za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oprócz kary pozbawienia wolności również kary grzywny, wniosku prokuratora o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego J. S. i orzeczenie uzgodnionych z nim kar i środków karnych, co skutkowało rażącym i mającym istotny wpływ na treść wyroku naruszeniem przepisu prawa art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, polegającym na zaniechaniu orzeczenia wobec oskarżonego jako sprawcy takiego przestępstwa, również kary grzywny, której wymierzenie było obligatoryjne.

Stawiając powyższy zarzut autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Strzelcach Opolskich.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, co pozwoliło na jej rozpoznanie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodzić się należy z argumentami skarżącego zawartymi w uzasadnieniu kasacji, że zaskarżony wyrok zapadł z rażącą oraz posiadającą istotny wpływ na jego treść obrazą przepisów prawa karnego procesowego a w konsekwencji materialnego wymienionych w zarzucie nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Przepis art. 343 § 7 k.p.k. obliguje bowiem sąd do dokonania kontroli poprawności wniosku złożonego w trybie art. 335 k.p.k., nie tylko z punktu widzenia formalnego, ale i z punktu widzenia zgodności z przepisami obowiązującego prawa materialnego.

Niezgodność wniosku tak z ustaleniami dokonanymi przez strony, jak i przepisami prawa materialnego lub procesowego powoduje, że jest on niemożliwy do przyjęcia przez sąd. Wobec zaistnienia tego rodzaju przeszkody uniemożliwiającej konsensualne zakończenie, sprawa powinna zostać rozpoznana na zasadach ogólnych, chyba że prokurator dokona modyfikacji wniosku (zaakceptowanej przez oskarżonego), która będzie nieprawidłowości te konwalidowała.

W przedmiotowej sprawie, sąd dokonał jednak nieprawidłowej kontroli treści wniosku prokuratora z przepisami prawa karnego materialnego. Czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii stanowi bowiem występpek zagrożony karą pozbawienia wolności w rozmiarze od 2 do 12 lat i obowiązkową grzywną. W przedmiotowej sprawie, Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich uwzględniając wadliwy wniosek prokuratora złożony w trybie art. 335 § 2 k.p.k. orzekł jednak wobec oskarżonego J. S. za powyższy czyn wyłącznie karę pozbawienia wolności. Zatem zarzut Prokuratora Generalnego sformułowany

w kasacji okazał się zasadny i tym samym koniecznym było uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Strzelcach Opolskich do ponownego rozpoznania. Sąd ten, procedując prawidłowo, w wypadku powtórnego dostrzeżenia możliwości procedowania w przedmiocie wniosku złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k., winien uzależnić jego ewentualne uwzględnienie od dokonania jego modyfikacji w taki sposób by uczynić zadość przepisom prawa materialnego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

[J.J.]

[a.ł.]

Adam Roch

Małgorzata Bednarek

Stanisław Stankiewicz